

Πᾶς Δήμαρχος ἐρχόμενος ἵστοῦ Παλατιοῦ τὸν μπάλο
ὀφείλει τὰ τσαρούχια του νὰ βγάλῃ δίχως ἄλλο,
κι' ἄς βάλῃ καραμάντουλα ἢ ὅ,τι ἄλλο λάχῃ,
ἀλλέως θ' ἀποβάλλεται κακὴν κακῶς ἐν τάχει.

Εἰς κάθε ἀντιπρόσωπον ἑνὸς καὶ ἄλλου Δήμου
ἀπαγορεύεται ρητῶς καὶ ἡ ὀπλοφορία,
καὶ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ χρηματικοῦ προστίμου,
διότι ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ φασαρία,
καὶ τίποτε παράξενον μὲς τοῦ σουπεῖ τῇ φούρῃ
νὰ γίνῃ ἔξαφνα καυγᾶς μὲ κάμαις καὶ κουμπούρια.

Πᾶσα κομπὴ χορεύτρια τοῦ τάδε καὶ τοῦ δεῖνα
καλὸν θὰ εἶναι ὅσον χορὸν νὰ ἔλθῃ μὲ καρτέ,
διότι μὲ τὰ ντεκολτέ τῶν κυριῶν ἐκεῖνα
ἴσως σκηναί τ' Ἀνάκτορα ταράζουν σοβαρά.

Εἰς τοὺς Δημάρχους θὰ δοθῇ λουφές ἰδιαιτέρως
κι' ὀφείλουν εἰς τὸ κοπιλὸν νὰ λάβουν ὅλοι μέρος.

Εἰς τοὺς παππάδες γεύματα μεγάλα θὰ δοθοῦν
μὲ φαγητὰ νηστήσιμα καὶ γαργαλιστικά,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα, ὡς εἰκός, δὲν θὰ παρευρεθοῦν
σατανικοὶ ποδόγυροι ἢ ζῶα θηλυκά.

Παππάδες δὲν θὰ προσκληθοῦν τὸ βράδυ τοῦ χοροῦ,
καὶ ρῦσαι, Κύριε, ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἴσως εἰς τοῦτον προσκληθοῦν μονάχα ὁ Μακράκης,
ὁ Λάτας καὶ ὁ Δαμαλᾶς καὶ ὁ Καλαποθάκης.

Ὁ Τραπεζίτης ὁ Τσιγγρός καὶ γεύματα θὰ κάμῃ
διὰ τὸν πάσχοντα λαὸν καθὼς καὶ συναυλίας,
καὶ ἴσως κάθε ἄπορον Πανέλληνα συνδράμῃ
μὲ χαρτονόμισμα πλαστὸν Ἑπειροθεσσαλίας.

Ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν θὰ δώσῃ πρὸς τοὺς ἄλλους
κανένα δύο γεύματα κι' ἓνα ἢ δύο μπάλους
κι' εἰς τοὺς Δημάρχους ἔπειτα τῶν διαφόρων Δήμων
ὡς ἄνθρωπος καὶ Δήμαρχος τὰ μάλα ἐπιστήμων
βεβαίως μὲ τὸν πρέποντα θὰ δμιλήσῃ τόνον
περὶ καθαριότητος κι' ὑγιεινῶν κανόνων.

Καὶ θ' ἀπαντήσῃ πρὸς αὐτὸν ὡς ἄκακον ἄρνιον
ὁ Δήμαρχος ὁ εὐφραδὴς τοῦ Δήμου Κωθωνίων.

Θὰ γίνῃ ὅ,τι γράφομεν καὶ ἂν ἀκόμῃ βρέξῃ,
κι' ἐν μέσῳ τῆς ἐξάψεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
καὶ νέον ἐμβατήριον ἢ μουσικὴ θὰ παίξῃ,
καλούμενον «Περίσσευμα προὔπολογισμοῦ».

Καὶ χάριτες βασιλικαί, μεγάλα θὰ δοθοῦν
καὶ ἄρκετοὶ κατάδικοι θὰ ἐλευθερωθοῦν,
πλὴν ἴσως χάρις νὰ δοθῇ κι' εἰς τὸν γνωστὸν Ἀρτόζη
κι' εἰς ὅσους ἄλλους ἔλεος προσήκει καὶ ἀρμόζει.

Ὅποσοι τὸ ἐνήλικον ἀμφισβητοῦν ἀκόμῃ
καὶ πρὸς αὐτὸ ἀντίκειται ἡ αὐστηρά των γνώμη,
ἐκεῖνοι ἀποκλείονται τῶν τραπεζῶν καὶ μπάλων
καὶ οὔτε καὶ τὰ λείψανα θὰ γλείψουν τῶν κοκκάλων.

Πᾶς Ἕλληνα τὸν πλησίον του ὀφείλει νὰ ἐξάψῃ
καὶ δεκαπέντε θούρια τοῦλάχιστον νὰ γράψῃ.

Θὰ ὑμνησθοῦν τὰ τρόπαια τῶν πάλαι Κωνσταντίνων,
χωρὶς νὰ λείψουν βέβαια κι' οἱ πρὸ αἰώνων πόθοι,
ὡς ὅτου ὁ διάδοχος τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων
νὰ βλαστημήσῃ τῇ στιγμῇ τοῦ ἐνηλικιώθη.

Καὶ παραστάσεις θὰ γενοῦν τῶν ἐθνικῶν δραμάτων
μετὰ πολλῶν ὀργανισμῶν καὶ τραγικῶν σχημάτων.

Καὶ μπεχλιβάνιδες θὰ ληθοῦν κοντὰ εἰς ὅλα τὰλλα,
καὶ ζῶα καὶ νευρόσπαστα μικρά τε καὶ μεγάλα.

Τὰ τῶν προγόνων μνήματα θὰ καταφωτισθοῦν
καὶ θὰ μεθύσῃ ὁ λαὸς ἀπὸ κρασιᾶ καὶ μύρες,
ἐνῶ εἰς τὸν Διάδοχον θὰ παρουσιασθοῦν
οἱ τῆς βουλῆς ἐγκάθετοι καὶ μυστικοὶ κλητῆρες.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ παρὸν θὰ γίνουν ἐν Ἑλλάδι,
πομπαὶ μεγάλαὶ τὸ πρωῒ καὶ γεύματα τὸ βράδυ
καὶ ὅταν πλέον ὁ λαὸς εἰς τὸ φαγὶ τὸ ρίξῃ,
τὴν ἐνηλικιότητα πανδήμως θὰ κηρύξῃ.

Καὶ ὀλίγαις ποικίλαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ φίλου μας Δαμβέργη τὸ Ἄσυλον Θεῶν,
ἐκ τοῦ δωδεκαθέου τοῦ Βρούτου ἐντυπώσεις,
ἀνάγνωσμα ποικίλων κι' ὠραίων ἰδεῶν,
καὶ πλήρες γοητείας καὶ κομποτάτης γλώσσης.

Ὁ Λεκατσᾶς μας κατ' αὐτὰς τὰς ἐθνικὰς ἡμέρας
θὰ παραστήσῃ ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειρὰν ἑσπέρας
τρία σπουδαῖα δράματα ἐκ τῶν τραγικωτέρων,
κι' ἔττι τὸ θέαμα λαμπρόν κι' ἐκ τῶν ὠραιότερων.
Καὶ εἰσιτήριον καθεὶς ἄς πάρῃ ἀπὸ τώρα,
διότι προμηνύεται πολὺ μεγάλη μπόρα.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο —μέσα ὅτὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χουτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενέ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
μ' οὐρητήρια, σαντοῦργα — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γατζούρια